

Nr 872

Av herr Eliasson i Sundborn, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 159, med förslag till lag om äganderättsutredning, lagfart och sammanläggning av fastigheter i vissa fall i Kopparbergs län.

I propositionen nr 159 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag om äganderättsutredning, lagfart och sammanläggning av fastigheter i vissa fall i Kopparbergs län. Enligt förslaget skall Kungl. Maj:t under vissa förutsättningar äga förordna att äganderättsutredning skall ske inom sådant område i Kopparbergs län, där äganderätten till fastigheter är oviss eller fastighetsägarna i betydande utsträckning saknar lagfart. Den föreslagna lagen avses ersätta vissa bestämmelser i gällande särlagstiftning för länet och träda i kraft den 1 juli innevarande år.

Beträffande kostnaderna för de förrättningar, som lagen föranleder, hänvisas i propositionen till bestämmelserna i lantmäteritaxan och de möjligheter till nedsättning av ersättningen, som taxan erbjuder. Det har uttalats att en avsevärd nedsättning är motiverad.

Inom vissa delar av Kopparbergs län förefinnes oklara fastighets- och lagfartsförhållanden, vilka vållar stora olägenheter för den jordägande befolkningen, näringslivet och det allmänna. För det allmänna får det anses vara en angelägenhet av största vikt att medverka till förbättrade förhållanden. Statsverkets kostnader för i propositionen förordad äganderättsutredning bör därför helt gäldas av statsmedel, allra helst som dylik utredning i varje särskilt fall kommer att igångsättas på allmänt initiativ. Lantbruksnämnden i Kopparbergs län, Dalarnas skogsägareförening och Sveriges skogsägareföreningars riksförbund har i sina remissyttranden framfört liknande önskemål.

Det må i detta sammanhang erinras om att jordrannsakan enligt lagen om uppläggande av nya fastighetsböcker, som har stora likheter med de i propositionen föreslagna åtgärderna, sker utan att statens kostnader för densamma debiteras den enskilde.

Vidare må framhållas, att 1960 års riksdag beslöt att upphäva de särbestämmelser om statsbidrag som gällde för vissa lantmäteriförrättningar i Kopparbergs län. Riksdagen, som avlog motionsvis framförda yrkanden om oförändrade bidragsvillkor, har sålunda beslutat ogynnsammare statsbidrag för delägare i nytillkommande laga skiften inom den s. k. Dalalagens tillämpningsområde. Detta utgör enligt min mening ytterligare ett skäl för att sakägarna icke skall betala någon del av lantmäteriets kostnader för äganderättsutredning enligt den nya lagen.

Enligt gällande lantmäteritaxa kan särskild nedsättning företagas för förrättning eller uppdrag av större allmän betydelse, och någon författningsändring synes därför ej erforderlig beträffande lantmäteriets medverkan. Det torde vara till fyllest med ett uttalande från riksdagens sida om att förrättningskostnaderna skall gäldas av statsmedel. Samma bestämmelse bör givetvis gälla om förrättningsmannen ej tillhör lantmäteriväsendet.

Med hänvisning till det ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 159 måtte besluta att kostnader för förrättningar enligt den i propositionen förelagna lagen regelmässigt skall gäldas av statsmedel.

Stockholm den 27 april 1962

Lars Eliasson

i Sundborn